

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Τοῦ Δημητρίου Χαταΐσκου Γερουσιαστοῦ κατοικοῦ
Ἀθηνῶν,

Κατὰ Ἰωάννου Γαρδίκη κατοικοῦ Γαρδικίου τοῦ
Δήμου Σπερχιάδος.

Ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἑφετών.

Δι' ἐγγράφου γινομένου τὴν 19 Ἀπριλίου 1833 με-
τὰ τοῦ Ἰωάννου Γκόγκα, Ἀθ. Τσουκαλά, Ἰωάννου
ωλέτου, Πέτρου Χατσηπέτρου, Δημητρίου Χαταΐσκου
καὶ Ἰωάννου Γαρδίκη συνεφωνήθη ἡ διὰ συντροφι-
ῶν τῶν προσώπων τούτων λογαριασμὸν ἀγορᾶ τῶν
κτημάτων Ἀρχάνη, Ἀγίου Σώστη, Πηλιοῦρη, Μά-
κρυσση, Θέρμα, Καράλι καὶ Βαρμπόπης ὠρίσθη δὲ ῥη-
τῶς ἐν τῷ εἰρημένῳ ἐγγράφῳ, ὅτι ἕκαστον τῶν εἰρημέ-
νων προσώπων θέλει δώσει τὸ ἀνάλογόν του εἰς τὰς
συμφωνηθησομένας διορίας, καὶ θέλousi διανείμει τότε
ὅλα τὰ κτήματα αὐτὰ εἰς ἕξ ἰσας μερίδας. Ἐκ τοῦ ἐγ-
γράφου τούτου ἐπιτεταί, ὅτι συνέστη μὲν ἡ εἰρημένη ἐται-
ρία, ἀλλ' ἕκαστος τῶν συνεταίρων ὑπεχρεώθη, ὡς ἦτο
λογικόν τε καὶ ὑποχρεωτικόν, νὰ συνεισφέρει τὸ κεφάλαι-
όν του, καὶ μετὰ τὴν συνεισφορὰν ταύτην νὰ λάβῃ
τὸ μερίδιόν του.

Ἡ ἀξία τοῦ κτήματος Βαρμπόπης μόνης (ἐκτὸς τῶν
ἄλλων ἐν τῷ ἐγγράφῳ αναφερομένων κτημάτων) μετὰ
τῶν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἀγορᾶς γενομένων
δαπανῶν ἀνέβη εἰς διακοσίας περίπου χιλιάδας γροσίων.

Ὁ Χαταΐσκος, ὡς πρωτότυπος ἀγοραστὴς τοῦ ὅλου
χωρίου Βαρμπόπης, ἐξήγησε τότε εἰς τοὺς ὡς ἄνω συμ-
βληθέντας τὴν ἀνάγκην χρημάτων, καὶ ἐζήτησεν, ὅπως
δυνάμει τοῦ συμφωνητικοῦ ἕκαστος τῶν ὑπογραψάντων
αὐτὸ συνεισφέρει τὸ μέρος του, ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ μετο-
χὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων καὶ ὁ μὲν Πέτρος Χατσηπέτρου,
ὡς τίμιος ἄνθρωπος, διὰ τῆς ἀπὸ 25 Μαρτίου 1834
ἐπιστολῆς του ἐχούσης οὕτω· «Κύριε Δ. Χαταΐσκα. Πα-
» τρατσίκη, τῇ 25 Μαρτίου 1834. Εἰς ἀπάντησιν τῶν
» γραμμάτων σου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ περὶ τῆς ἀγορᾶς
» τῆς Βαρμπόπης, ἐγὼ δὲν θέλω νὰ ἐνέχωμαι εἰς αὐτήν
» τὴν ἀγορὰν, μήτε εἰς τὸ κέρδος, μήτε εἰς τὴν ζη-
» μίαν, καὶ ἐσὺ ὡς ἀγοραστὴς θέλεις κράτατο μόνος
» σου, θέλεις κάμε ὅποιον ἄλλον σύντροφον ἀγαπᾷς,
» καὶ ἐγὼ χρήματα δὲν δίδω δι' αὐτὸ ὡς μοῦ γράφεις.
» Σε ἀσπάζομαι καὶ μένω ὁ θεὸς σου Πέτρος Χατση-
» πέτρος» παρητήθη πάσης ἐπὶ τοῦ κτήματος Βαρμπόπης
ἐνώσεως, ὁ δὲ Ἰωαν. Γκόγκας διὰ τοῦ ἀπὸ 30 Ἰανουα-
» ρίου 1834 πωλητηρίου ἐγγράφου του, μὴ καταβαλὼν
ὅκληρόν τὴν ἐπιβαρύνουσαν αὐτὸν ἀναλογίαν, μετε-
» ασεν ὁλόκληρον τὸ ἐπὶ τῶν συμφωνηθέντων, ὡς εἴ-
» αι, κτημάτων μερίδιόν του πρὸς τὸν Δημ. Χαταΐσκον,
ὃ τοῦ ὁποίου ἔλαβεν ὅ,τι εἶχε καταβάλλει· ἔχει δὲ
» γγραφον οὕτω. «Τὸ ἀνάλογόν μου τῆς συντροφι-
» ας ἀγορᾶς τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Νέων Πατρῶν κτημά-

» των κατὰ τὸ συντροφικὸν ἐγγράφον τῆς 19 Ἀπρι-
» λίου 1833, ὃ ἔχει τὸ κάθε μέλος ἀνὰ χεῖρας, τὸ ἀνά-
» λογόν μου, λέγω, αὐτὸ ἐπώλησα σήμερον οἰκειοθελῶς
» πρὸς τὸν Κ. Δ. Χαταΐσκον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἔλαβον με-
» χρι ὁβολοῦ μὲ τὴν ἀποζημιώσιν μου τὰ ὅσα χρήματα
» ἔχω μετρήσει εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς συντροφίας μας
» κατὰ τὰς ἀνὰ χεῖρας μου τακτικὰς ἀποδείξεις τοῦ
» Ταμείου, τὰς ὁποίας καὶ παραδίδω ἐξωφλημένας εἰς
» τὸν ἴδιον ἀγοραστὴν, ὅστις δυνάμει τούτων καὶ τοῦ πα-
» ρόντος μου πωλητηρίου ἐγγράφου ἀποκαθίσταται ὁ εἰρη-
» μένος ἀγοραστὴς κύριος Χαταΐσκος εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὸ
» ἀνάλογόν μου τοῦτο ἴδιος οἰκοκύρης καὶ νόμιμος ἰδιο-
» κτῆτης νὰ τὸ ποιῇ ὡς θούλεται αὐτὸς καὶ οἱ κλη-
» ρονόμαί του, καὶ ἐγὼ ἀποξενοῦμαι ἀπ' αὐτοῦ ὅθεν δίδω
» τὸ παρὸν μου εἰς χεῖράς του, ἵνα ἔχη τὴν ἰσχὺν ἐν παν-
» τὶ τόπῳ. Ἐν Λαμῖᾳ, τῇ 30 Ἰανουαρίου 1834. Ἰαν.
» Γκόγκας· οἱ μάρτυρες Πούλιος Σωτηριάδης, Ἰωαν-
» νης Γαρδίκης, Σταθάκης Χατσηπέτρου, Ἀναγνώστης
» Τσουκαλάς.

Ὁ Ἰωάννης Γαρδίκης, ὅστις ἐστὶ καὶ μάρτυς τοῦ ἀνω-
τέρου ἐγγράφου τοῦ Ἰωαν. Γκόγκα, ἀπέναντι τῆς μετο-
χῆς του, ἀναβαινούσης δι' ὅλα τὰ κτήματα εἰς μέγιστον
ποσὸν χρημάτων, ἡδυνήθη νὰ καταβάλῃ εἰς διαφόρους
ἐποχὰς μόνον καὶ μόνον γρόσια τουρκικὰ δέκα χιλιά-
» δας, ἐν ᾧ διὰ τὴν Βαρμπόπην μόνον ὥφειλε νὰ καταθέσῃ
γρόσια τριάκοντα πέντε χιλιάδας περίπου. Ἀλλ' ὁ
Χαταΐσκος, στενός ὢν συγγενὴς τοῦ Γαρδίκη γαμβροῦ
του ἐξ ἀδελφῆς, θέλων νὰ εὐεργετήσῃ τὸν συγγενὴ
του τοῦτον, καὶ μὴ θέλων νὰ στενοχωρήσῃ αὐτὸν (καθ'
ὅσον καὶ ἐγνώριζεν ἐκ τοῦ πλησίον τὴν κατὰστα-
» σίν του) εἰς τὴν καταβολὴν τῶν χρημάτων, τοῦ
»λάχιστον τῆς διὰ τὴν Βαρμπόπην ἀναλογίας του, ἰδὼν
τότε τὰς χρηματικὰς του ἀνάγκας, στηριζόμενος δὲ
εἰς τὸ ὅτι ὁ Γαρδίκης ἠθέλει ἀείποτε συναισθάνεται
τὴν θέσιν καὶ τὸ δίκαιόν του, ὡς πάντοτε ἐξέφραζε
ταῦτα προφορικῶς τε καὶ δι' ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας
δυστυχῶς ὁ Χαταΐσκος δὲν ἐκράτησε, μὴ ὑποπτευό-
» μενός ποτε ὅτι ἠθέλε καταντήσῃ εἰς ἀντιδικίαν μετὰ τοῦ
» πολυτρόπως προστατευθέντος παρ' αὐτοῦ συγγενοῦς του,
ὡς ἀναδέχεται νὰ ἀποδείξῃ, καὶ ἐλπίζων ὅτι ἀείποτε ὁ Γαρ-
» δίκης θέλει εἶσθαι εὐγνώμων εἰς αὐτόν, δὲν ἠθέλησέ ποτε
νὰ κανονίσῃ ὀριστικῶς τὰς μετὰ τοῦ Γαρδίκη σχέσεις
του ὡς πρὸς τὰ προειρημένα κτήματα. Ἐνῶ λοιπὸν ὁ
Χαταΐσκος ἐδίκαιοιτο καὶ ἡδύνατο κατὰ τὰ εἰρημένα νὰ
» συμφωνήσῃ ὀριστικῶς μετὰ τοῦ Γαρδίκη, ὅπως οὗτος
λάβῃ παρ' αὐτοῦ 10209 καταβληθέντα γρόσια μετὰ
» τῶν τόκων αὐτῶν, καὶ ἀποσυρθῇ πάσης ἐπὶ τῶν κτη-
» μάτων μετοχῆς, ἡ λάβῃ μόνον ἀνάλογον μὲ τὰ παρ'
αὐτοῦ καταβληθέντα ποσὰ μερίδιον ἐκ τῶν κτημάτων,
» μολαταῦτα συγγενικῶς φερόμενος, καὶ ἀποβλέπων εἰς
τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ, ἄφινεν ἀνοιχτόν τὸ δακτύλῳ εἰς τὸν
» Γαρδίκη, ὅπως ἀποφασισθῇ ἡμέραν καὶ συγγενικῶς
ἀνάλογος μερὶς δι' αὐτόν, καὶ ταῦτο γρόσιον γρόσιον, ἡ

καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ νὰ χρηρηται εἰς αὐτὸν πάντοτε μέρος ἀπροσδιόριστον τῶν εἰσοδημάτων.

Μέχρι τοῦ 1850 ἐβίδιζον ἐν ἀρμονίᾳ τὰ πράγματα· ἀλλὰ κατὰ τὸ 1850 ὁ Γαρδίκη, λησμονήσας καὶ συγγενικὰ καὶ ἠθικὰ καθήκοντα, καὶ νομικὰς ὑποχρεώσεις, καὶ τὰς προφορικὰς καὶ ἐγγράφους διαβεβαιώσεις αὐτοῦ, ἐν ᾧ, ὡς ἐβρέθη, μόνον δέκα χιλιάδας γρόσια εἶχε καταθέσει δι' ὅλα τὰ ἀνωτέρω κτήματα, καὶ ἐν ᾧ ἐκ τῶν εἰς αὐτὸν δοθέντων καρπῶν εἶχε λάβει πολὺ ἀνώτερον πρὸς τῶν δέκα χιλιάδων γροσίων, ἐκίνησεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Χατσίσκου, καὶ τῶν ἀδελφῶν Τσουκαλᾶ, ἐξαιτούμενος τὴν ἀναλογία τοῦ ἐπὶ τῶν προσιρρημένων κτημάτων· καὶ ὁποῖαν ἀναλογίαν! τὸ τέταρτον τοῦ χωρίου Βαρμπόπης, τὸ τέταρτον τοῦ τῆς Μάκρυσσης, τὸ τέταρτον τοῦ τῶν Θεσμῶν καὶ τοὺς καρποὺς τῶν κτημάτων τούτων, παραιτήσας οἰκειοθελῶς ἀκαταζητήτους τοὺς ἄλλους συνεταίρους ἀγοραστὰς τῶν ἄλλων κτημάτων. Ἐκ τῶν εἰρημένων προκύπτει ἀμέσως ὅτι ἀδικωτέρα καὶ πλεονεκτικωτέρα ἀγωγὴ αὐτῆς δὲν εἰσῆχθη εἰς τὰ ἐλληνικὰ Δικαστήρια. Ἡ ἀγωγὴ αὕτη ἐξεδικάσθη εἰς τὸ ἐν Λαμίας Δικαστήριον, ὅπερ ἐξέδωκε προδικαστικὴν τινα ἀπόφασιν, ἣν ἐξεκάλεσαν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἅπαντες οἱ διάδικοι. Ὁ Χατσίσκος ἠγανάκτησε τότε κατὰ τῆς ἀχαριστίας τοῦ ἀντιδίκου του, ἀλλ' ὁ ἀντίδικος κατὰ τὴν τακτικὴν του κατώρθωσε νὰ καταπράξῃ αὐτὸν, ἐπαναλαμβάνων καὶ ὅσα πρὸ τῆς ἀγωγῆς τῷ ἔλεγε, καὶ οὕτω ἀπὸ συγγενικὸν φίλτρον, γνωστὸν εἰς ὅσους ἐκ τοῦ πλησίου γνωρίζουσι τὸν Χατσίσκον, καὶ αὐθις ἐξηπατηθεὶς ὁ Χατσίσκος ἐξηκολούθει νὰ θεωρῇ τὸν Γαρδίην, ὡς καὶ πρότερον, λησμονήσας οὕτω καὶ ἀγωγὴν καὶ ἔρεσιν αὐτοῦ· ἀποδείξει τούτου εἶναι ἡ ἀπὸ ἐξ ὁλόκληρον ἔτη ἀδιαφορία διὰ τὴν κατ' ἔρεσιν δίκην, ἣν ἐδύνατο νὰ ἐκδικάσῃ κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, προπαρσκευάζων δεόντως τὴν ὑπεράσπισίν του, ἢ καὶ νὰ ἀνατρέψῃ, ἀφ' οὗ ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη δὲν ἐξηκολούθει. Κατὰ τὸ 1856 αἰφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ὁ εἰρημένος Γαρδίκης ἐπιμένει εἰς τὴν συζήτησιν τῶν ἐρέσεων, καὶ ἀναγκάζεται ὁ Χατσίσκος νὰ δεχθῇ ἀπροπαρσκευάστως τὸν ἀγῶνα (ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ὅτι οὐδὲ προσήγαγεν, οὐδ' ἐπεκλήσει ἐνώπιον τῶν Ἐφετῶν πολλὰ οὐσιωδέστατα ἐγγράφα, ἅπερ εἶχεν εἰς Λαμίαν μετὰ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀποβιώσαντος Δικηγόρου Ρέντσου, καὶ τὰ ὅποια, ἂν καὶ ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ ἐπ' ἐσχάτων νὰ φέρῃ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετερίου, ἐπειδὴ ὁ μὲν τὰ ἐγγράφα τοῦ ἀποβιώσαντος Δικηγόρου Ρέντσου ἦσαν ἐσφραγισμένα ἐνεκα διεκδικήσεων κληρονομικῶν δικαιωμάτων, δὲν ἠδυνήθη νὰ παρουσιάσῃ ἐγκαίρως· ἐπὶ πλέον ἐπίστευεν ὁ Χατσίσκος ὅτι τὸ Ἐφετεῖον ἠθέλει ἐκδώσει προδικαστικὴν τινα ἀπόφασιν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως· ἀλλ' οἱ ἐρέται, παρερμηνεύσαντες τὰ συμπεφωνημένα καὶ μὴ σταθμισαντες καλῶς τὸ πρᾶγμα, παραδέχονται τὴν παράδοξον τοῦ Γαρδίκης ἀγωγὴν! Ἰδὼν ὁ Χατσίσκος τὰς ἐπιμόνους

πλέον πλεονεκτικὰς καὶ ἀπομακρυσμένας πάσης δικαιοσύνης καὶ εὐγνωμοσύνης διαθέσεις τοῦ Γαρδίκης, καὶ μὴ χρεώσων, εἰμὴ νὰ τῷ ἐπιστρέψῃ τὰς 10209 γρόσια μετὰ τῶν τόκων, ἐκπιπτομένων τῶν ὧσων ἔλαβε καρπῶν, ἢ νὰ τῷ δώσῃ ἀναλογίαν ἐπὶ τῶν κτημάτων ἴσῃν μετὰ τὸ καταβληθὲν ποσὸν τῶν 10209 γροσίων, ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1856 νὰ τῷ δίδῃ καρποὺς, παυσάντων πλέον τῶν συγγενικῶν αἰσθημάτων, καὶ διαδεχθέντων τούτων αἰσθημάτων ἀπολύτου δικαιοσύνης· ὡς ἐκ τούτου, καὶ ὡς ἐκ τῆς δικαστικῆς ἐπιτυχίας ὁ Γαρδίκης, θρασύτερος γενόμενος, ἐκίνησε τὴν προκειμένην ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δημητ. Χατσίσκου, καὶ κατὰ τῶν καλλιεργητῶν, ἰσχυρίζομενος ὅτι ἐχει τὴν κατοχὴν ὠρισμένου ἐκτου μεριδίου ἐπὶ τῆς Βαρμπόπης, ἥτοι τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ ἡμίσεως τοῦ κτήματος Βαρμπόπης, οὕτινος ὁ Χατσίσκος κύριός ἐστι καὶ κάτοχος, ὅτι ἀπεβλήθη ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ζητεῖ τὴν εἰς αὐτὸ ἐγκατάστασιν του, ἀποβαλλομένων τῶν ἐναγομένων.

Τὴν ἀγωγὴν δὲ ταύτην ἐκτυπώνει, καὶ διὰ πομπῶδων καὶ ὑβριστικῶν ἐκφράσεων προσπαθεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅπως διαβάλλῃ ἀφ' ἐνὸς τὸν Χατσίσκον, ἀποκτήσῃ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν συμπάθειαν τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν ψήφον τῶν δικαστῶν.

Ἐν τῇ ἀγωγῇ ταύτῃ ἐκθέτει ὁ Χατσίσκος δι' ἀπειλῶν καὶ προτροπῶν καὶ μάλιστα ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του τῆς κοινωνικῆς ἐμπόδισε τοὺς καλλιεργητὰς νὰ ἐξακολουθῶσι νὰ τὸν γνωρίζωσιν ὡς ἰδιοκτήτην τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ τεμαχίου Χατσίσκου, καὶ νὰ τῷ δώσωσι τὰ κατὰ συνέπειαν δικαιώματά του, ὅτι ἀφῆρσε διὰ τῶν μέσων τούτων τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του, καὶ ὅτι ἐπραξε καὶ πράττει ταῦτα, διὰ νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν ἀνάγκην ἐνεκα τῆς ἐλλείψεως τῶν μέσων νὰ δεχθῇ τὴν προσφορὰν του, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὡς τῆς βλασφημίας! εἰς ποῖα δυστυχῆ ἐπιχειρήματα ἐβθασεν! Ὁ Χατσίσκος ἐν πρώτοις οὐδέποτε χρῆσιν ἀπειλητικῶν μέσων ἔκαμεν, οὐδὲ ἡ καταγωγὴ του, οὐδὲ ἡ ἀνατροφή του τοιαύτη ἦτο ἡ εἶναι, οὐδὲ παράδειγμα τοιοῦτον ἔχει τις νὰ παρουσιάσῃ, ἀλλ' ὥς παραδεχθῶμεν καθ' ὑπόθεσιν τὴν τοιαύτην τοῦ Χατσίσκου διάθεσιν, ὁ ἀντίδικος ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἔστω καὶ νὰ ὀνομάσῃ ἀπλῶς τὰ ἀπειληθέντα ἢ τὰ προτραπέντα ὑπὸ τοῦ Χατσίσκου πρόσωπα, διὰ νὰ ἀφαιρέσωσιν ἀπ' αὐτοῦ ὅ,τι δὲν εἶχε, ἄλλως εἶναι συκοφαντία ἀξιοτιμώρητος ἡ τοιαύτη τοῦ ἀντιδίκου ἐκφρασίς. Ὁ Χατσίσκος οὐδέποτε ἐπεθύμησε νὰ καταστήσῃ ἐνδεὴ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Γαρδίκης, ἀπ' ἐναντίας δύναται νὰ ἀποδείξῃ καὶ ζητεῖ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ τοιαύτη ἀπόδειξις, ὅτι μάλιστα κατέβαλε διαφόρους φροντίδας, καὶ προσπαθεῖ διὰ πολλῶν μέσων, ὅπως εὐκολύνῃ τὴν οἰκογένειαν Γαρδίκης, παρέχων αὐτῇ διαφόρους βοηθείας. Ἄν δὲ ἐγγὺ ἀνάγκας ὁ Γαρδίκης δὲν ἐπεταί ἐκ τούτου, ὅτι πρέπει νὰ ἀφαιρεθῇ ἡ ἰδιοκτησία αὐτοῦ, ἵνα δοθῇ εἰς αὐτὸν τὸν ἔχοντα ἀνάγκην. Ἄν ἐγγὺ δίκαιον ὁ Γαρδίκης εἴκορε νὰ τὸ λάβῃ καὶ θέλει τὸ λάβῃ, ἀνεξαρτήτως

οικογενειακῶν του ἀναγκῶν. Οὐδ' ἐσκέρθη καν πο-
ὁ Χατσίσκος νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ μέσα ἀπὸ τὸν Γαρδίκην
νὰ τὸν πειθαναγκάσῃ νὰ δεχθῇ ὅ,τι δὲν ἤθελε. Βλα-
σημεῖ καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ἀντίδικος δι-
ὅς ἂν τοιοῦτος σκοπὸς ὑπῆρχεν εἰς τὸν Χατσίσκον,
ἐρεπε νὰ τὸν ὑποδείξῃ πρὸ πολλῶν ἐτῶν καὶ ἡδύνατο
τὸν κατορθώσῃ μάλιστα, ὅτε ὁ Γαρδίκης, ἐν ἀρχῇ
τῶν πραγμάτων ἐν καλῇ πίστει ὧν, ἀνεγνώριζεν ὅτι δὲν
ἐν ἐπὶ τῶν κτημάτων μεῖζον δικαίωμα τῶν παρ' αὐ-
καταβληθέντων δέκα χιλιάδων γροσίων. ἂν ὁ
Χατσίσκος δὲν ἤθελε τῷ ἀποδώσει κόκκον ἐκ τῶν
κρῶν, οὐς μέχρι τοῦ ἐτους 1856 τῷ ἐδίδε, ἤθελεν
ἀναγκασθῇ ὁ Γαρδίκης νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν
1 χιλ. γροσίων, καὶ οὐδέποτε ἤθελεν ὀνειρευθῇ ἐπὶ
τῶν κτημάτων δικαίωμα.

Ἐν τῇ ἀγωγῇ του ὁ Γαρδίκης δὲν ἀναγνωρίζει, λέγει,
συμμετόχους τοὺς κατοίκους Βαρμπόπης· περιέργως ἀξίω-
σις καὶ σύμπτωσις· ἐξ ἑνὸς κινεῖ πάντα λίθον νὰ κερδίσῃ
τὰς συμπαθείας τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ
τοῦ Χατσίσκου, ἐξ ἄλλου ἐξηγεῖ τὴν ποιότητα τῶν αἰ-
σθημάτων του, καταφερόμενος κατὰ τῆς ἀναλογίας τῆς
δοθείσης εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἰδίου χωρίου, δοθείσης
πρῶτον μὲν ἵνα μὴ ἀποξενωθῶσιν οὗτοι ἀπὸ τῆς γῆς τῆς
γεννήσεώς των, δεύτερον δέ, διότι ἐκοπίασαν τρέχον-
τες εἰς Ἀλβανίαν καὶ ἀλλαχοῦ, καὶ συνετέλεσαν ὄχι
ὀλίγον πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς ἀγορᾶς, καὶ τρίτον, διότι
ἐμέτρησαν εἰς τὸν Τσουκαλᾶν, Ταμίαν ὄντα τῆς ἐται-
ρίας, ἐν καιρῷ μάλιστα κρίσιμων διὰ τὴν ἀγορὰν τῆς
Βαρμπόπης περιστάσεων, τριάκοντα περίπου χιλιάδας
γροσίων.

Ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω ἴσως θεωρηθῶσι περιττὰ εἰς
τὴν παροῦσαν περὶ κατοχῆς δίκην, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἀντί-
δικος καὶ διὰ τοῦ τρόπου τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀγω-
γῆς, καὶ διὰ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἠθέλησε νὰ δυσ-
φημῇ τὸν Χατσίσκον, καὶ νὰ συστήσῃ ἑαυτὸν ὡς ἀδι-
κημένον, ἐθεωρήσαμεν καθήκον πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς
ἀδίκως προσβαλλομένης τοῦ Κ. Χατσίσκου τιμῆς,
νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἀνωτέρω, ὅπως ἕκαστος πεισθῇ πε-
ρὶ τῶν διατρεχόντων, καὶ ἐκτιμήσῃ κατὰ συνέπειαν τὴν
διαγωγὴν καὶ τὴν ποιότητα ἐκάστου.

Κατοχὴν οὐδέποτε ἔλαβεν ὁ ἀντίδικος ἐπὶ τοῦ χωρίου
Βαρμπόπης, οἱ δὲ καρποί, οἵτινες ὑπὸ τοῦ Χατσίσκου τῷ
ἐδίδοντο, ὡς ἐρρέθη, δὲν ἀποδίδουν κατοχὴν τῷ ἀντίδικῳ.
Προεῖρήθη, ὅτι ἐδίδοντο, ὡς μία τῶν πολλῶν συνδρομῶν,
αἵτινες ὑπὸ τοῦ Χατσίσκου ἐχορηγοῦντο εἰς τὴν οἰκογέ-
νειαν τῆς ἀδελφῆς του, πρὸς δὲ τὸν Γαρδίκην οὐδὲ ὠρι-
σμένον ποσὸν καρπῶν ἐδίδοτο, οὐδὲ ὠρισμένου κτήματος,
καρποὶ οὐδὲ λόγῳ κατοχῆς, τὴν παραμικρὰν μετοχὴν μὴ
λαβόντος ποτὲ τοῦ Γαρδίκη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν
κτημάτων, οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης γενομένης συνεννοή-
σεως μεταξὺ Γαρδίκη καὶ ἄλλου τινὸς συνιδιοκτῆτου
καὶ συγκατόχου περὶ τῆς καλλιεργείας. Κατοχὴν ἄρα
δὲν εἶχε ποτε ὁ ἀντίδικος.

Ἀποδείξεις πασιφανῆς εἶναι ἡ ὁμολογία τοῦ ἀντιδίκου
ἡ διὰ τοῦ §. 6 τῆς ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1850 προειρη-
μένης ἀγωγῆς του, ἐνθα ἀναφέρει « ὅτι ὁ Χατσίσκος
καὶ οἱ ἀδελφοὶ Τσουκαλᾶ, ἀρνούμενοι πᾶσαν ἐπὶ τῶν
κτημάτων μετοχὴν εἰς αὐτόν, δέχονται μόνον νὰ τῷ
παραχωρήσωσιν ἐν μέρος ἐλάχιστον ἐκ τοῦ χωρίου
Βαρμπόπης, ἐξ οὗ καὶ τοῦ παραδίδουν μάλιστα μέρος
τῶν εἰσοδημάτων καὶ αὐτὸ κατ' ἀρέσκειαν· παρακα-
τιῶν δὲ « ὁ Τσουκαλᾶς καὶ Χατσίσκος κατεκράτησαν
μόνοι ὅσα τῶν κτημάτων ἡδυνήθησαν, οἷον τὸ ὅλον
Βαρμπόπης. κτλ. » ἐξ αὐτῶν καὶ μόνον τῶν ὁμολο-
γιῶν (μολονότι καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀλήθεια, δι-
ὅτι οἱ διδόμενοι καρποὶ παρὰ τοῦ Χατσίσκου πρὸς τὸν
συγγενῆ του Γαρδίκην δὲν ἐδίδοντο ὡς καρποὶ τῆς
Βαρμπόπης, ἀλλὰ πρὸς συνδρομὴν, ὡς ἐρρέθη, τῆς οἰ-
κογενείας του) ἀποδεικνύεται ὅτι κατοχὴν δὲν εἶχεν ὁ
ἀντίδικος, ὁμολογῶν ὅτι πᾶν τὸ εἰς αὐτὸν διδόμενον ἐδί-
δετο κατ' ἀρέσκειαν, ἄρα οὐχὶ δικαιοματικῶς. Οὐ-
δεμιᾶς ὅθεν ἀποδείξεως ἀνάγκη, ὑπαρχούσης τῆς ὁμο-
λογίας ταύτης τοῦ ἀντιδίκου· ἑτέρα ἀπόδειξις εἶ-
ναι ἡ κατὰ τὸν 8βριον 1856 ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθμ.
1439 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τούτου, καθ' ὅσον κατὰ
τὴν συζήτησιν ἐφ' ἧς ἐξεδόθη αὕτη ἐζήτει νὰ ἐγκατα-
σταθῇ εἰς τὸ 1]4 Βαρμπόπης καὶ τῶν λοιπῶν κτη-
μάτων.

Ἄλλ' ἴσως ὁ ἀντίδικος εἶπει ὅτι κατὰ τὸ 1855 με-
τεβλήθη ἡ τῆς κατοχῆς κατάστασις, λαβόντος τοῦ ἀν-
τιδίκου κατοχὴν τοῦ ἐνός τρίτου ἐπὶ τοῦ ἡμίσεως χω-
ρίου Βαρμπόπης, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑποτιθεμένῳ συν-
θεῖς, ὅπερ ψευδές, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἀριθμ. 1439 ἀποφάσεως, πάλιν ἡ ἀγνοία εἶναι ἀπορί-
πτεα· διότι ὁ ἀντίδικος κατὰ τὴν ἐν 26 76βρίου
ἐ. ἀγωγῇ ὁμολογίαν του δὲν ἔλαβεν ὠρισμένην καὶ συ-
γκεκριμένην μερίδα τοῦ κτήματος· ἀλλὰ ὡς λέγει τὸ
ἀδιαίρετον τρίτον τοῦ ἡμίσεως Βαρμπόπης· ὅπερ πα-
ρεχωρήθη τῷ Χατσίσκῳ, ὡς ῥητῶς ὁμολογεῖ ὁ ἀν-
τίδικος ἐν τῇ ἀγωγῇ, λέγων, « τὸ ἕκτον αὐτοῦ παρε-
δόθη τῷ Χατσίσκῳ, ὅπερ μετὰ τῶν δύο ἕκτων τὸν εἰς
τὸν Χατσίσκον ἀνηκόντων ἀπετέλεσε τὸ ἡμισυ τοῦ χω-
ρίου, ὅπερ παρεχωρήθη τῷ Χατσίσκῳ » καὶ παρακατιῶν
λέγει « ὅτι ὁ Ἰωάννης Γαρδίκης παρέλαβεν εἰς τὴν νο-
μήν του τὸ ἐν τρίτον ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ τοῦ παρα-
χωρηθέντος πρὸς αὐτόν καὶ τὸν Χατσίσκον τεμαχίου
γαιῶν, εἰσπράξας διὰ τρίτων, πρὸς οὓς ἐξεμίσθωσε
τὴν μερίδα του μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Χατσίσκου,
τὰ εἰσοδήματα ἀναλόγως τῆς ἀναγνωρισθείσης μετο-
χῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ Χατσίσκου ἐπὶ τοῦ συμφωνηθέντος
τεμαχίου. »

Ἀφ' οὗ λοιπὸν κατὰ τὴν ἀγωγὴν ταύτην ὁ ἀντίδικος
ἦτο συγκατόχος μετὰ τοῦ Χατσίσκου τοῦ τρίτου τοῦ ἡ-
μίσεως χωρίου Βαρμπόπης, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν ἀ-
πόφασιν τοῦ Ἐφετείου, τοῦ 1]4 ἐπὶ τοῦ ἀνέκτου εἰς
τὸν Δ. Χατσίσκον ἡμίσεως τοῦ χωρίου Βαρμπόπης, δὲν

ἔχει τὴν περὶ κατοχῆς ἀγωγὴν κατὰ τοῦ συγκατόχου
Χατσίσκου, διότι οὗτος συγκατόχος ὢν ἔχει κατοχὴν
ἐφ' ὅλων τῶν μορίων τοῦ ἡμίσεως Βαρμπόπης, διό δὲν
δύναται νὰ ἀποβληθῇ ἐξ οὐδενὸς μορίου τοῦ χωρίου.

Ὁ ἀντίδικος, ἂν νομίζῃ, δύναται νὰ κινήσῃ τὴν περὶ
διανομῆς ἀγωγὴν κατὰ τοῦ Δ. Χαταίσκου (ὄρα τὴν ὑπ'
ἀριθ. ἀπόφασιν τοῦ ἐφετείου Ἀθηνῶν μεταξὺ
B. B. Δρόσου καὶ κληρονόμων Δεσούλα).

Διὰ ταῦτα καὶ ἀρνούμενος ὅλους τοὺς τοῦ ἀντιδίκου ἰσχυρισμοὺς καὶ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς λόγους τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως ἐξαίτουμαι τὴν ἀπόρριψιν τῆς ἐφέσεως ὡς ἀπαραδέχτου καὶ ἀνυποστάτου, καὶ τὴν καταδίχην τοῦ ἀντιδίκου εἰς τὰ ἔξοδα τῆς δίκης.

Εκ' Αθήναις τὴν 10 Ἀπριλ. 1858. νῦν ἂν ἐπαρῇ

Ὁ δίδιχος

[The page contains faint, illegible handwritten text.]

AKAΔHMIA: 1927 AΘHNAN

